

למה לא
למה לא

אסור עישון סמים

אסור עישון סמים

בעיה.

ב' דר"ח אייר תשל"ג.

מע"כ מוה"ר ירוחם פראם שליט"א.

הנה בדבר אשר התחילו איזה בחורים מהישיבה לעשן חשיש (מעראוואנא), פשוט שהוא דבר אסור מכמה עיקרי דינים שבתורה חדא שהוא מקלקל ומכלה את הגוף, ואף אם נמצאו אנשים בריאים שלא מוסיף להם כל כך אבל מקלקל הוא את הדעת ואינם יכולים להבין דבר לאשרו שזה עוד יותר חמור שלבד שמונע עצמו מלמוד התורה כראוי הוא מניעה גם מתפלה וממצות התורה שעשיה בלא דעת הראוי הוא כלא קיימם. ועוד שהוא גורם תאוה גדולה אשר הוא יותר מתאות אכילה וכדומה הצריכים להאדם לחיותו ויש שלא יוכלו לצמצם ולהעביר תאותם, והוא אסור החמור שנאמר בן סורר ומורה על תאוה היותר גדולה שיש לו לאכילה אף שהוא לאכילת כשרות, וכ"ש שאסור להביא עצמו לתאוה גדולה עוד יותר ולדבר שליכא שום צורך להאדם בזה שהוא אסור, ואף שלמלקות נימא שאין עונשין מן הדין מ"מ לאיסורא ודאי עובר על לאו זה ואיכא גם הטעם דאיכא בן סורר ומורה שסופו שילסטם את זבירות כדאיאת בסנהדרין ב' בן סורר (ס"ח ע"ב). ועוד שהאב והאם של אלו שמעשנין זה מצטערים מאד אשר עוברין על מצות כבוד אב ואם. ועוד איכא אסור העשה דקדושים תהיו כפירוש הרמב"ן בחומש. וגם הם גורמים לאיסורים הרבה אחרים לבד זה, סוף דבר הוא פשוט וברור שהוא מאיסורים חמורים וצריך להשתדל בכל היכולת להעביר תומאה זו מכל בני ישראל ובפרט מאלו שלומדין בישיבות.

והנני יחידו מוקירו,

משה פיינשטיין

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

...למה חייבה תורה בן סורר

ומורה מיתה, אי משום דגנב לא מצינו גונב ממון שחייב מיתה... ובדין הוא דאי לא הוה איכא למיחש לה אלא לשפית. דמים דינא הוה דלא לקטליה אלא בסייף... אלא כיון דאיכא למיחש נמי לחילול שבת דיינין ליה בסקילה."

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

יש להוסיף עוד נקודה בענין זה על פי דברי הגמרא בפרק ערבי פסחים (ק"ג א) דאיתא שם: "א"ל רב לחייא בריה לא תשתי סמא" וכו', ופירשי "לא תשתי סמא - לא תלמד לשתות סמים, מפני שתקבע להם ווסת, ויהא לבך שואלך, ותפוז מעות." דהיינו שחז"ל ברוח קדשם גילו לנו כח המושך שיש בלקיחת סמים, שמי שמרגיל עצמו בהם מתמכר אליהם (becomes addicted to them), וסופו לפזר ממונו. עוד פירש רש"י בלישנא אחרת: "לא תהא רגיל לשתות סממנים, כדאמר דמעלי להאי קשה להאי". דהיינו שיש עוד בעיה בלקיחת סמים והוא הענין של (side-effects), דאף שמועיל לו לרפאותו ממחלתו עדיין יכול להזיק לו בענין אחר.

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

והענין, כי התורה הוזהרה בעריות ובמאכלים האסורים, והתורה הביאה איש באשתו ואכילת הבשר והיין, אם כן ימצא בעל התאונה מקום להיות שמוץ פגומת אשתו או נשיו הרבות, ולהיות בסוכאי יין פולולי בשר למו, וידבר פרצונו בכל הנבלות, שלא הזכיר אסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה. לפיכך בא הכתוב הנה, אחרי שפרט האסורים שאסור אותם לנפרי, וצוה ברב כללי שנהיה פרושים מן המותרות, ימעט כמשגל, בענין שאמרו (ברכות כב): שלא יהיו תלמידי חכמים מצויין אצל נשותיהן כתרנגולין, ולא ישתמש בו אלא כפי הצורך בקיום המצוה ממונה. ויקדש עצמו מן היין כמעטו, כמו שקרא הכתוב (פסדר ו ה) הנזיר קדוש, ויזכר הרעות הנזכרות ממונה בתורה בנח (בראשית ט כא) ובלוט (שם יט ט). וכן יפריש עצמו מן המאכלים אף על פי שלא הזכירנו ממונה בתורה, כמו שהזכירו (מניח ו יח): בגדי עם הארץ מדרם לפרושים, וקמו שנקרא הנזיר קדוש (פסדר ו ח) משמרו מאמנות המת גם כן, וגם ישמר פיו ולשונו מהתנאל ברבוי האכילה הנפסה ומן הרבוי הנמאס, בענין שהזכיר הכתוב (ישעיה ט טו): וכל פה דבר נבלה, ויקדש עצמו בזה עד שיגיע לפרושות מה שאמרו על רבי היא שלא שח שיחה במלך ממונה.

אסור עישון סמים (מערואוואנא)

בענין מעראוואנא

עד כאן דיברנו מה שנוגע ליין שרף. אך לענין 'מעראוואנא', הנה מלבד שודאי אין על זה מסורה כלל, כבר הביעו גדולי הדור על זה דעתם ואמרו: "הלוקח מעראוואנא זורק כל המוח וכל השכל, ופורק עול". וכן שלחתי לשאל למו"ה הרה"ג מרן ר' חיים קניבסקי שליט"א, האם מעראוואנא יותר גרוע מייין שרף? והוא ענה ואמר: "177 זאג אמעריקא דאס איז סם המות!"¹⁷⁶